

## Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

12 JUILLET 1962.

### PROPOSITION DE LOI

tendant à compléter la loi du 6 juillet 1959 relative au séquestre et à la liquidation de biens, droits et intérêts allemands.

### DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les législateurs de 1951 et de 1959 ont édicté des mesures de faveur propres aux séquestrés frappant les biens allemands situés dans le territoire belge soumis de force à la législation allemande.

Des dispositions propres à cette partie du territoire belge font l'objet des articles 20 à 22 de la loi du 14 juillet 1951, modifiés et amendés par celle du 6 juillet 1959.

C'est ainsi que l'article 20, 4°, de la loi du 14 juillet 1951 remplacé par l'article 7 de la loi du 6 juillet 1959 libère des mesures de séquestre les biens en indivision entre les Allemands nés dans la partie du territoire belge soumis de force à la législation allemande et des personnes dont les biens ne sont pas ou ne sont plus sous séquestre.

On constate que les droits indivis allemands sont libérés du séquestre, que l'indivision ait été créée par ouverture d'une succession en ligne collatérale, d'une succession en ligne directe ou même par acquisition indivise.

Mais, dans l'état actuel de la législation l'enfant unique de nationalité allemande, recueillant en qualité de réservataire la succession de son auteur, sujet belge, ne peut bénéficier de la même faveur, que cet enfant soit né dans les territoires dont il s'agit ou à l'étranger.

Il paraît moral et juridique de rectifier cette anomalie et de permettre aux enfants uniques, qui ont une vocation héréditaire aussi naturelle que les autres et aussi digne d'intérêt, la faveur que la législation actuelle accorde, entre autres, à des tiers étrangers.

## Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

12 JULI 1962.

### WETSVOORSTEL

tot aanvulling van de wet van 6 juli 1959 betreffende de sequestratie en de liquidatie van de de Duitse goederen, rechten en belangen.

### TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wetgevers van 1951 en van 1959 hebben speciale gunstmaatregelen uitgevaardigd voor de sequestrés die de Duitse goederen treffen die gelegen zijn op het Belgisch grondgebied dat met geweld aan de Duitse wetgeving onderworpen werd.

De beschikkingen, eigen aan dit deel van het Belgisch grondgebied, maken het voorwerp uit van de artikelen 20 tot 22 van de wet van 14 juli 1951, gewijzigd en aangevuld door die van 6 juli 1959.

Aldus worden bij artikel 20, 4°, van de wet van 14 juli 1951, dat vervangen werd door artikel 7 van de wet van 6 juli 1959, van de sequestratiemaatregelen vrijgesteld de goederen die zich in onverdeeldheid bevinden tussen de Duitsers, geboren in het gedeelte van het Belgisch grondgebied dat met geweld aan de Duitse wetgeving onderworpen was en personen wier goederen zich niet of zich niet meer onder sequestratie bevinden.

Men stelt vast dat de in onverdeeldheid zijnde Duitse goederen vrijgesteld worden van de sequestratie, of de onverdeeldheid nu voortvloeit uit het openvallen van een nalatenschap in de zijlijn, een nalatenschap in de rechte lijn of zelfs uit een verwerving in onverdeeld bezit.

Maar, volgens de huidige stand van de wetgeving, kan het enig kind van Duitse nationaliteit, dat in zijn hoedanigheid van legitimaris de nalatenschap van zijn ouder, die Belgisch onderdaan is, ontvangt, niet hetzelfde voordeel genieten, of dit kind nu in de bedoelde gebieden of in het buitenland geboren is.

Het lijkt in moreel en juridisch opzicht verantwoord, die abnormale toestand te verhelpen en tot de enige kinderen, die op een even natuurlijke wijze als de anderen, voor erfenis in aanmerking komen en die evenveel belangstelling verdienen, het voordeel uit te breiden dat door de huidige wetgeving onder meer aan buitenlandse derden wordt verleend.

Il semble inopportun, dans le cas de filiation en ligne directe qui nous occupe, de prescrire aux séquestrés la condition de naissance dans le territoire belge soumis de force à la législation allemande.

Les mêmes motifs doivent être pris en considération en faveur de la famille adoptive, dans le cas où un sujet belge a adopté un enfant étranger.

L'affection personnelle qui fut apportée à cet acte juridique et les conséquences civiles et successorales voulues par l'adoptant prescrivent d'accorder à l'enfant adoptif la même faveur qu'à l'enfant ordinaire.

En effet, les lois antérieures ne permettent pas à l'enfant adoptif, de nationalité allemande, d'obtenir la levée des mesures de séquestres : l'enfant adopté est généralement l'enfant unique de l'adoptant et il n'existe dans son cas aucune indivision.

Par ailleurs, l'article 8 de la loi du 14 juillet 1951 ne s'appliquera jamais à l'adopté, puisqu'aussi bien l'adoption n'est pas un mode d'acquisition de la nationalité belge.

Il peut paraître choquant de constater que les lois antérieures de 1951 et 1959 s'interposent entre les héritiers réservataires au premier degré — naturels ou adoptifs — et la vocation héréditaire à laquelle leurs auteurs naturels ou légaux les appellent.

Un correctif destiné à éviter les abus doit toutefois être apporté, en principe, en ce qui concerne l'adoption : les formalités devront avoir été entamées et constatées authentiquement avant le 4 septembre 1944, et l'adopté devra prouver, d'autre part, avoir voulu remplir et parachever les prescriptions et formes de la loi belge en la matière, c'est-à-dire que la procédure d'homologation devra être terminée avant la promulgation de la présente loi.

Het lijkt ongepast, in het geval van rechtstreekse afstamming waarover wij het hebben, de gesequestreerden de voorwaarde op te leggen geboren te zijn op het Belgisch grondgebied dat met geweld aan de Duitse wetgeving onderworpen was.

Dezelfde motieven dienen in aanmerking genomen te worden ten gunste van het gezin van een Belgisch onderdaan die een buitenlands kind heeft aangenomen.

De persoonlijke genegenheid, die aanleiding gaf tot deze rechtshandeling, en de gevolgen, zowel op juridisch gebied als inzake nalatenschap, gewild door de aannemende persoon, pleiten er voor dat aan het pleegkind hetzelfde voordeel als aan het gewone kind zou worden toegekend.

De vroegere wetten maken het inderdaad het aangenomen kind van Duitse nationaliteit niet mogelijk de opheffing van het sequester te bekomen : gewoonlijk is het aangenomen kind het enig kind van de aannemende persoon, en er is in zijn geval geen sprake van onverdeeldheid.

Bovendien zal artikel 8 van de wet van 14 juli 1951 nooit toepasselijk zijn op het aangenomen kind, daar de aanneming nu eenmaal geen middel is om de Belgische nationaliteit te verwerven.

Het geeft aanstoot te moeten vaststellen dat de vroegere wetten van 1951 en 1959 een beletsel hebben ingevoerd tussen de legitimarissen in de eerste graad — natuurlijke of aangenomen kinderen — en de toestand van erfgenaam waartoe zij door hun natuurlijke of wettelijke erflaters geroepen zijn.

Doch ter voorkoming van misbruiken moet er, wat de aanneming betreft, in principe, een voorwaarde gesteld worden : met de formaliteiten moet een begin gemaakt zijn en zij moeten bij authentieke akte vastgesteld zijn vóór 4 september 1944; het aangenomen kind zal van zijn kant het bewijs moeten leveren dat het de bepalingen en vormvereisten van de Belgische wet ter zake tot het einde toe heeft willen naleven, d.w.z. dat de bekrachtigingsprocedure vóór de afkondiging van deze wet zal moeten beëindigd zijn.

J. VAN DER SCHUEREN.

## PROPOSITION DE LOI

A l'article 7 de la loi du 6 juillet 1959, remplaçant l'article 20 de la loi du 14 juillet 1951, relative au séquestre et à la liquidation des biens, droits et intérêts allemands, est ajouté un 5° libellé comme suit :

« 5° Recueillis avant le 25 janvier 1946 dans la succession d'un sujet belge, né dans la partie du territoire belge soumise de force à la législation allemande, par son enfant légitime ou adoptif, de nationalité allemande (que celui-ci soit né ou non dans la partie belge soumise de force à la législation allemande), et réunissant les conditions prévues par l'article 18.

En ce qui concerne l'enfant adoptif, le bénéfice de la levée de mesures de séquestre ne sera accordé qu'à la condition que les formalités pour parvenir à l'adoption aient été commencées et constatées authentiquement avant le 4 septembre 1944 et que la procédure d'homologation ait été terminée dans la forme prescrite par la loi belge, avant la promulgation de la présente loi.

Le bénéfice de la mainlevée des mesures de séquestre prévues au présent alinéa s'exercera tant sur les biens, droits et intérêts, que sur le produit de leur liquidation. »

6 juillet 1962.

J. VAN DER SCHUEREN.

## WETSVOORSTEL

Aan artikel 7 van de wet van 6 juli 1959, waardoor artikel 20 van de wet van 14 juli 1951 betreffende de sequestratie en de liquidatie van de Duitse goederen, rechten en belangen wordt vervangen, wordt een 5° toegevoegd, dat luidt als volgt :

« 5° Die vóór 25 januari 1946 uit de nalatenschap van een Belgisch onderdaan, geboren in het gedeelte van het Belgisch grondgebied dat met geweld aan de Duitse wetgeving onderworpen was, verkregen zijn door zijn wettig of aangenomen kind, van Duitse nationaliteit (ongeacht of dit al dan niet geboren is in het gedeelte van het Belgisch grondgebied dat met geweld aan de Duitse wetgeving onderworpen was) en mits aan de in artikel 18 bepaalde voorwaarden te voldoen.

Wat het aangenomen kind betreft, wordt het voordeel van de opheffing van sequestratiemaatregelen slechts toegekend indien de vormvereisten inzake het bekomen van de aanneming zijn begonnen en authentiek vastgesteld vóór 4 september 1944, en indien de bekrachtigingsprocedure in de door de Belgische wet voorgeschreven vorm is beëindigd vóór de afkondiging van deze wet.

Het voordeel van de opheffing van de in dit lid bedoelde sequestratiemaatregelen geldt zowel voor de goederen, rechten en belangen als voor de opbrengst van hun liquidatie. »

6 juli 1962.